A°. 1917. N°. 27.

PUBLICATIE-BLAD.

BESCHIKKING *van den 16den October 1917, No. 817, bepalende de opneming in het Publicatieblad van de Wet op de Oorlogswinstbelasting 1916.*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 20 Juni 1917, 10de Afdeeling, N°. 58/166;

Heeft goedgevonden te bepalen:

dat de Wet van den 22sten Juni 1916 (*Staatsblad No. 288*), tot heffing eener oorlogswinstbelasting, nevens afschrift dezer beschikking in het Publicatieblad zal worden opgenomen.

De Gouverneur voornoemd,

NUYENS.

Uitgegeven den 23n. October 1917.
De Gouvernements-Secretaris a. i.,
BOOMGAART.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het gewenscht is eene oorlogswinstbelasting te heffen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I.

Beginsel der belasting. Belastingplichtigen. Grondslag en bedrag der belasting.

Artikel 1.

Onder den naam van oorlogswinstbelasting wordt eene belasting geheven wegens de vermeerdering van inkomen of winst als onmiddellijk of middellijk gevolg van den oorlogstoestand.

Iedere vermeerdering van inkomen of winst wordt geacht een gevolg van den oorlogstoestand te zijn, indien en voor zoover het tegendeel niet aannemelijk is gemaakt.

Artikel 2.

Belastingplichtig wegens vermeerdering van inkomen zijn:

1º zij die binnen het Rijk wonen;

2º zij die niet binnen het Rijk wonen, doch:

a. het genot hebben van een binnen het Rijk gelegen onroerend goed of van een op zoodanig goed gevestigd recht;

b. persoonlijk of door een vertegenwoordiger, een bedrijf of beroep (ambt, waardigheid, bediening en betrekking daaronder begrepen) binnen het Rijk uitoefenen;

c. anders dan als aandeelhouder deelgerechtigd zijn in de opbrengst van een bedrijf of beroep, dat binnen het Rijk wordt uitgeoefend.

Artikel 3.

Belastingplichtig wegens vermeerdering van winst zijn:

1º de binnen het Rijk gevestigde naamlooze vennootschappen, commanditaire vennootschappen op aandeelen, coöperatieve en andere vereenigingen en onderlinge verzekeringmaatschappijen;

2º de binnen het Rijk gevestigde reederijen;

3º de binnen het Rijk gevestigde stichtingen, die een bedrijf of beroep uitoefenen;

4º de niet binnen het Rijk gevestigde lichamen, die verkeeren in een der gevallen, in artikel 2 onder de letters *a*, *b* en *c* vermeld.

Onder reederijen worden begrepen alle niet onder 1º vallende vereenigingen van personen, die een of meer schepen tot gemeene baat gebruiken.

Artikel 4.

Of iemand binnen het Rijk woont en of eene vennootschap, vereeniging, maatschappij, reederij of stichting binnen het Rijk is gevestigd, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

Artikel 3 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 is van toepassing.

Artikel 5.

De belasting wordt geheven over elk jaar, dat eindigt met of na den dag, genoemd in artikel 102.

Onder jaar wordt verstaan:

a. voor de natuurlijke personen het kalenderjaar;

b. voor de overige belastingplichtigen het boekjaar of, bij gebreke van dien, het kalenderjaar.

Artikel 6.

Natuurlijke personen, naamlooze vennootschappen en andere vereenigingen van personen en stichtingen, die ophouden volgens artikel 2 of 3 belastingplichtig te zijn, blijven niettemin aan de belasting over het loopende jaar onderworpen.

Bij overlijden van een natuurlijk persoon, bij ontbinding eener naamlooze vennootschap of andere vereeniging van personen en bij tenietgaan eener stichting, wordt het verstreken gedeelte van het loopende jaar met een vol jaar gelijkgesteld.

Artikel 7.

Als vermeerdering van inkomen of winst wordt, behoudens het bepaalde bij het tweede lid, beschouwd het bedrag, waarmede het zuivere inkomen of de zuivere winst over eenig jaar bedoeld bij artikel 5, te boven gaat, het gemiddelde per jaar over de jaren, waartoe de eerste Augustus 1911, 1912 en 1913 behoorden.

Voor de belastingplichtigen, die geene boekhouding bezitten, noch in hun bezit gehad hebben, waaruit het inkomen of de winst over elk der aan het slot van het eerste lid genoemde jaren kan opgemaakt worden, wordt als vermeerdering van inkomen of winst beschouwd het bedrag, waarmede het zuivere inkomen of de zuivere winst over eenig jaar bedoeld bij artikel 5, te boven gaat, het zuivere inkomen of de zuivere winst over het jaar, waartoe de eerste Augustus 1913 behoorde.

Artikel 8.

Indien voor eene binnen het Rijk gevestigde naamlooze vennootschap of andere vereeniging van personen het eerste boekjaar van twaalf maanden na den eersten Augustus 1913 is begonnen, wordt als vermeerdering van winst beschouwd het bedrag, waarmede de zuivere winst over eenig boekjaar te boven gaat een interest van het gestorte aandeelenkapitaal, berekend naar vijf ten honderd 's jaars.

Heeft zoodanige vereeniging geen aandeelenkapitaal, dan wordt, indien het eerste boekjaar van twaalf maanden na den eersten Augustus 1913 is begonnen, de zuivere winst over eenig boekjaar als vermeerdering van winst beschouwd; heeft de vereeniging geen boekjaar, dan wordt, indien zij in of na 1913 is opgericht, de zuivere winst over eenig kalenderjaar als vermeerdering van winst beschouwd.

Eveneens wordt voor alle andere vereenigingen van personen, wier eerste boekjaar van twaalf maanden na den eersten Augustus 1913 is begonnen of die in of na 1913 zijn opgericht, en voor stichtingen welke in een der genoemde gevallen verkeeren, alsmede voor natuurlijke personen, voor wie de in artikel 7 bedoelde vergelijking niet kan plaats

hebben, de zuivere winst of het zuivere inkomen over eenig jaar als vermeerdering van winst of inkomen beschouwd.

Artikel 9.

Indien voor eene binnen het Rijk gevestigde naamlooze vennootschap of andere vereeniging van personen de zuivere winst over het jaar waartoe de eerste Augustus 1913 behoorde, al of niet vermeerderd of verminderd ingevolge artikel 15, minder bedraagt dan een interest van het gestorte aandeelen-kapitaal, berekend naar vijf ten honderd 's jaars, wordt als vermeerdering van winst beschouwd het bedrag waarmede de zuivere winst over eenig jaar bedoeld bij artikel 5, genoemde interest te boven gaat.

Artikel 10.

Het inkomen der belastingplichtigen, bedoeld bij artikel 2, wordt, behoudens het bepaalde bij artikel 17, opgevat en berekend volgens artikel 4, tweede lid, en de artikelen 5 tot en met 11 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914, met deze afwijkingen, dat

1º periodieke uitkeeringen, die genoten worden ingevolge eene verbintenis, waarvan de naleving niet in rechte kan worden gevorderd, niet als verschuldigd worden beschouwd;

2º winst uit speculatie in goederen als inkomen of deel van het inkomen wordt beschouwd, ook wanneer zij anders dan in de uitoefening van een bedrijf of beroep wordt gemaakt.

Wanneer ten aanzien eener bron van inkomen bij toepassing der regelen omtrent de bepaling der zuivere opbrengst een verlies wordt verkregen, komt dit in mindering van de zuivere opbrengst der verdere bronnen van inkomen.

Artikel 11.

Van het inkomen worden, ter berekening van het zuiver inkomen, afgetrokken de door den belastingplichtige betaalde en niet met eene bron van zijn inkomen in verband staande:

a. lijfrenten, pensioenen en andere periodieke uitkeeringen en verstrekkingen als bedoeld bij artikel 8 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914, met dien verstande dat het tweede lid van genoemd artikel niet van toepassing is;

b. altijddurende renten;

c. renten van andere schulden;

d. premiën voor levensverzekering, lijfrente of pensioen.

De laatste twee leden van artikel 19 der genoemde wet zijn van toepassing.

Artikel 12.

De zuivere winst der belastingplichtigen, bedoeld bij artikel 3, wordt berekend als het inkomen der overige belastingplichtigen.

Artikel 13.

Ten aanzien van natuurlijke personen wordt de opbrengst van onderneming of arbeid over een niet met het kalenderjaar samenvallend boekjaar beschouwd als inkomen of deel van het inkomen over het kalenderjaar, waarin het boekjaar is geëindigd.

Artikel 14.

Bij de berekening van de zuivere winst der binnen het Rijk gevestigde naamlooze vennootschappen en andere vereenigingen van personen over een boekjaar worden niet in mindering gebracht de uitdeelingen, onder den naam van tantièmes of welken anderen naam ook, aan beheerende vennooten, commissarissen of gecommitteerden, bestuurders en verder personeel, allen als zoodanig.

Daarentegen worden bij die berekening wel in mindering gebracht de op het boekjaar betrekking hebbende winstaandeelen van den Staat en, bij commanditaire vennootschappen op aandeelen, van de voor het geheel aansprakelijk vennooten, allen als zoodanig.

De belasting door een der bij het eerste lid bedoelde lichamen verschuldigd wegens het gedeelte der winstvermeerdering, dat aan een der aldaar genoemde personen ten goede komt, wordt van de uitdeeling aan dien persoon in mindering gebracht.

Artikel 15.

Indien het gestorte aandeelenkapitaal eener binnen het Rijk gevestigde naamlooze vennootschap of andere vereeniging van personen gedurende eenig jaar, of gedeelte daarvan, bedoeld bij artikel 5, meer of minder bedraagt dan het gemiddelde van het aandeelenkapitaal, dat den laatsten

dag van de jaren waartoe de eerste Augustus 1911, 1912 en 1913 behoorden, was gestort, wordt de gemiddelde zuivere winst over laatstbedoelde jaren vóór de toepassing van artikel 7, eerste lid, in het eerste geval vermeerderd, in het tweede geval verminderd met een interest van het verschil, berekend naar vijf ten honderd 's jaars over het in den aanhef dezer alinea genoemde jaar of gedeelte daarvan.

Indien het gestorte aandeelenkapitaal eener binnen het Rijk gevestigde naamlooze vennootschap of andere vereeniging van personen gedurende eenig jaar, of gedeelte daarvan, bedoeld bij artikel 5, meer of minder bedraagt dan het aandeelenkapitaal, dat den laatsten dag van het jaar waartoe de eerste Augustus 1913 behoorde, was gestort, wordt de zuivere winst over laatstbedoeld jaar vóór de toepassing van artikel 7, tweede lid, in het eerste geval vermeerderd, in het tweede geval verminderd met een interest van het verschil, berekend naar vijf ten honderd 's jaars over het in den aanhef dezer alinea genoemde jaar of gedeelte daarvan.

Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid van dit artikel worden reserves met gestort aandeelenkapitaal gelijkgesteld. Deze bepaling is niet van toepassing op reserves voor waarschijnlijke verliezen op bepaalde goederen of schuldvorderingen.

Artikel 16.

Voor de bepaling van de zuivere winst eener stichting komt alleen in aanmerking de zuivere opbrengst der door haar uitgeoefende bedrijven en beroepen. De uitzondering gemaakt in artikel 23 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 is hier van toepassing.

Artikel 17.

Voor de bepaling van het zuivere inkomen en de zuivere winst der niet binnen het Rijk wonende of gevestigde personen en lichamen wordt op geen andere bronnen van inkomen gelet dan die vermeld zijn in artikel 24 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914.

Aftrek volgens artikel 11 is alleen toegelaten voor de renten van schulden die aangegaan zijn tot aankoop, stichting, verbetering of verandering der binnen het Rijk gelegen onroerende goederen, waarvan de belastingplichtige eene opbrengst heeft genoten.

Artikel 18.

De beroepskosten der niet binnen het Rijk wonende, uit

's Rijks schatkist bezoldigde Nederlandsche ambtenaren worden bepaald volgens de regelen, vastgesteld krachtens artikel 25 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914.

Van het inkomen dier ambtenaren blijft buiten aanmerking het gedeelte dat in hunne woonplaats, rechtstreeks of door middel van de bron waaruit het is verkregen, door eene directe belasting werd getroffen. Behoort hiertoe de opbrengst van binnen het Rijk gelegen onroerende goederen dan vervalt ook de aftrek van renten volgens het tweede lid van artikel 17.

Artikel 19.

De zuivere opbrengst van het spoor- en trambedrijf van buitenlandsche ondernemers, voor zoover het lijnen betreft die zich over de Nederlandsche grens uitstrekken, wordt gesteld op de halve bruto-opbrengst hunner op Nederlandsch grondgebied gelegen lijnen en gedeelten van lijnen, verminderd met een interest van de kosten van aanleg, berekend naar vier ten honderd 's jaars. De bruto-opbrengst van een gedeelte eener lijn wordt, zoo noodig, berekend in verhouding tot die der geheele lijn.

Het laatste lid van artikel 28 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 is van toepassing.

Artikel 20.

De zuivere opbrengst van het verzekeringsbedrijf van buitenlandsche ondernemers, voor zoover het binnen het Rijk wordt uitgeoefend, wordt gesteld op tien ten honderd van het bedrag dat aan premiën en kapitaal ontvangen is van binnen het Rijk wonende of gevestigde verzekerden, dit bedrag verminderd met de toegestane courtages, provisiën en rabatten.

Artikel 21.

Indien en voor zoover blijkt, dat eenige vermeerdering van inkomen een gevolg is van verkrijging of verhooging van een traktement, salaris of arbeidsloon, in dienst van een publiekrechtelijk lichaam genoten, is wegens die vermeerdering geen belasting verschuldigd.

Artikel 22.

Indien en voor zoover blijkt, dat eenige vermeerdering van inkomen een gevolg is van verkrijging of verhooging van een

traktement, salaris of arbeidsloon, ingevolge een arbeidsovereenkomst genoten, en dat dit traktement, salaris of arbeidsloon de gebruikelijke belooning voor den arbeid, ingevolge genoemde arbeidsovereenkomst te verrichten, niet overtreft, is wegens die vermeerdering geen belasting verschuldigd.

Artikel 23.

Indien en voor zoover blijkt, dat eenige vermeerdering van inkomen of winst een gevolg is van opbrengst van kapitaal, dat is gevormd uit vermeerdering van inkomen of winst, waarvoor de belastingplichtige over een vroeger jaar in deze belasting is of zal worden aangeslagen, wordt die vermeerdering verminderd met een interest van dat kapitaal, berekend naar vijf ten honderd 's jaars.

Artikel 24.

Indien en voor zoover blijkt, dat eenige vermeerdering van inkomen of winst een gevolg is van eenige uitdeeling gedaan door eene binnen het Rijk gevestigde naamlooze vennootschap of andere vereeniging van personen, is wegens die vermeerdering geen belasting verschuldigd.

De bepaling van het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van winstaandeelen in commanditaire vennootschappen op aandeelen, genoten door de voor het geheel aansprakelijke vennooten als zoodanig.

Artikel 25.

Vermeerdering of vermindering van het inkomen der gehuwde vrouw wordt beschouwd als vermeerdering of vermindering van het inkomen van haren man.

Het eerste lid is niet van toepassing in de gevallen bedoeld bij artikel 32, eerste lid, van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914. Nochtans wordt in de laatste twee daar bedoelde gevallen, wanneer de beide echtgenooten binnen het Rijk wonen, de belasting naar de vermeerdering van hun gezamenlijk inkomen berekend en over hen omgeslagen in verhouding van de vermeerdering van ieders inkomen.

Artikel 26.

De belasting wegens vermeerdering van inkomen of winst wordt slechts geheven over het bedrag, waarmede die vermeerdering over eenig jaar,

a. als zij minder dan f 2500 beloopt, f 1000 te boven gaat;

b. als zij f 2500 of meer beloopt, f 2000 te boven gaat.

Dat bedrag wordt, zoo noodig, naar beneden op een veelvoud van f 100 afgerond.

Voor de heffing der belasting over een jaar waartoe de eerste Augustus 1914 behoorde, komt voor de in het eerste lid onder *a* en *b* genoemde som van f 2500 in de plaats een som van f 205, voor de in dat lid genoemde som van f 1000 een som van f 80 en voor de in dat lid genoemde som van f 2000 een som van f 165, voor iedere maand, die in dat jaar met of na dien datum eindigt.

Wordt de belasting ingevolge artikel 6, tweede lid, geheven wegens vermeerdering van inkomen of winst over een korter tijdvak dan een jaar, dan komt voor de in het eerste lid onder *a* en *b* genoemde som van f 2500 in de plaats een som van f 205, voor de in dat lid genoemde som van f 1000 een som van f 80 en voor de in dat lid genoemde som van f 2000 een som van f 165, voor iedere maand of gedeelte daarvan, in dat tijdperk begrepen.

De belasting bedraagt 10 pct. van het bij het eerste lid bedoelde bedrag, wanneer dit is gevonden na aftrek van f 1000 per jaar of f 80 per maand, en 30 pct. van het bij dat lid bedoelde bedrag, wanneer het is gevonden door aftrek van f 2000 per jaar of f 165 per maand.

HOOFDSTUK II.

Aangifte.

Artikel 27.

Ten behoeve der aanslagregeling worden de belastingplichtigen tot het doen eener aangifte uitgenoodigd door uitreiking van een daarvoor te bezigen biljet.

De aangifte bestaat uit eene opgaaf van:

1º de gegevens, waaruit blijkt of, en zoo ja, tot welk bedrag er vermeerdering van inkomen of winst is;

2º verdere bijzonderheden, die voor de uitvoering der wet noodig of van nut kunnen zijn.

Indien naar de meening van den aangever de vermeerdering van inkomen of winst voor het geheel of voor een ge-

deelte niet belastbaar is, wordt dit met vermelding van het bedrag en met de noodige toelichting in de aangifte medegedeeld.

Er zijn bijzondere biljetten tot aangifte van hetgeen door de niet binnen het Rijk wonende of gevestigde belastingplichtigen, als deelgerechtigde in de opbrengst, genoten wordt uit bedrijven en beroepen, die binnen het Rijk worden uitgeoefend.

Voor de aangiftebiljetten worden de noodige formulieren door Onzen Minister van Financiën vastgesteld.

Artikel 28.

Het aangiftebiljet kan worden uitgereikt:

indien het een minderjarige of onder curateele gestelde betreft, aan zijn wettelijken vertegenwoordiger of diens gemachtigde;

indien het een overleden belastingplichtige betreft, aan een der erfgenamen, den executeur-testamentair of den bewindvoerder over de nalatenschap.

Artikel 29.

Indien eene naamlooze vennootschap of andere vereeniging van personen is ontbonden, wordt het aangiftebiljet uitgereikt aan de vereffenaars.

Artikel 30.

Voor buiten het Rijk gevestigde verzekeraars wordt aan ieder vertegenwoordiger binnen het Rijk een biljet uitgereikt tot aangifte voor zooveel zijn beheer betreft. Zijn er twee of meer vertegenwoordigers, doch is één hunner met het algemeen beheer belast, dan wordt alleen aan dezen een biljet uitgereikt tot aangifte voor het geheele Rijk.

De bijzondere aangiftebiljetten bedoeld bij het voorlaatste lid van artikel 27, worden uitgereikt aan dengene, die het bedrijf of beroep binnen het Rijk, persoonlijk of door een vertegenwoordiger, uitoefent. Zijn er twee of meer, dan wordt het biljet aan één hunner uitgereikt.

Artikel 31.

De uitreiking van aangiftebiljetten aan personen, die niet

binnen het Rijk wonen, en aan buitenslands gevestigde lichamen kan geschieden door bezorging van het biljet aan hun binnen het Rijk gelegen kantoor, fabriek, winkel of andere inrichting voor de uitoefening van hun bedrijf of beroep of, indien zij voor de uitoefening van hun bedrijf of beroep een binnen het Rijk wonend vertegenwoordiger hebben, door bezorging van het biljet aan diens woning.

Voor personen als bedoeld bij het vorige lid, wier echtgenoote binnen het Rijk woont, kan het biljet worden bezorgd aan de woning der echtgenoote.

Artikel 32.

De zorg voor de uitreiking der aangiftebiljetten is opgedragen aan den ontvanger der directe belastingen.

De dag der uitreiking wordt, indien zij niet door middel van de post geschiedt, op het biljet vermeld.

Artikel 33.

Ieder, wien voor hem zelven of voor een ander een aangiftebiljet is uitgereikt, is gehouden dat biljet duidelijk, stellig en zonder voorbehoud, naar waarheid in te vullen of te doen invullen en te onderteekenen.

Artikel 34.

De aangifte kan, namens hem die daartoe gehouden is, door een ander worden onderteekend, mits krachtens volmacht of krachtens vergunning van den ontvanger.

Indien iemand verklaart niet te kunnen schrijven, wordt het biljet, op zijn verlangen, met vermelding der reden door of vanwege den ontvanger ingevuld en, na voorlezing, namens den aangever onderteekend.

Artikel 35.

De aangiftebiljetten moeten binnen twintig dagen na de uitreiking ten kantore van den ontvanger worden terugbezorgd.

Desverlangd wordt een ontvangbewijs afgegeven.

De termijn voor de terugbezorging kan door den ontvanger worden verlengd.

Voor biljetten, die in het ongereede zijn geraakt, worden kosteloos nieuwe verstrekt.

Artikel 36.

Hij die, hoewel hem over eenig jaar een aanslag moet worden opgelegd, binnen den door Onzen Minister van Financiën te bepalen termijn geen aangiftebiljet heeft ontvangen, is verplicht daarvan binnen eene maand na het verstrijken van dien termijn schriftelijk mededeeling te doen aan den door Onzen genoemden Minister aan te wijzen ambtenaar.

Bij ontbinding eener naamlooze vennootschap of andere vereeniging van personen zijn de vereffenaars tot het doen der mededeeling gehouden.

Artikel 37.

Bij gebreke van de volgens de bepalingen van dit hoofdstuk vereischte aangifte wordt de belasting met honderd ten honderd verhoogd.

HOOFDSTUK III.

Aanslag.

Artikel 38.

De belastingplichtigen bedoeld bij artikel 2, onder 1°, en bij artikel 3, onder 1°, 2° en 3°, worden aangeslagen in de gemeente, waar zij wonen of gevestigd zijn; personen, die geen vaste woonplaats hebben, in de gemeente, waar zij zijn opgespoord of waar zij zich hebben aangemeld.

Artikel 39.

De belastingplichtigen bedoeld bij artikel 2, onder 2°, en bij artikel 3, onder 4°, worden aangeslagen in de gemeente, waar het onroerend goed gelegen is of het bedrijf of beroep uitsluitend of hoofdzakelijk wordt uitgeoefend.

Artikel 40.

Door Onzen Minister van Financiën worden de noodige voorschriften gegeven nopens de gemeente, waar de belastingplichtigen worden aangeslagen voor wie door de bepalingen van het vorige artikel hetzij geene, hetzij meer dan ééne gemeente wordt aangewezen.

Artikel 41.

De aanslagen worden vastgesteld door den inspecteur, met dien verstande, dat de aanslagen van de personen, bedoeld bij artikel 43, tweede lid, onder 1º van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914, in overleg met den inspecteur der registratie worden vastgesteld.

Met afwijking van het bepaalde in het vorige lid worden de aanslagen vastgesteld door de commissie van aanslag, bedoeld bij artikel 66 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914:

a. op verlangen van den aangever;

b. indien de inspecteur het voor de juiste regeling van den aanslag noodig acht;

c. indien de inspecteur der registratie het noodig acht voor de juiste regeling van den aanslag der personen, bedoeld bij artikel 43, tweede lid, onder 1º, van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914.

De bepalingen der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 nopens de bij het tweede lid bedoelde commissie zijn van toepassing.

Waar in dit artikel en volgende artikelen zonder nadere aanduiding gesproken wordt van ,,inspecteur'', wordt daarmede bedoeld de inspecteur der directe belastingen.

Artikel 42.

De commissie van aanslag en de inspecteur kunnen dengene, die eene aangifte heeft gedaan, uitnoodigen, mondeling of schriftelijk nadere inlichtingen te geven.

De aangever die ingevolge de wet verplicht is boek te houden is, desgevraagd, gehouden, den inspecteur en den bij artikel 65 bedoelden deskundigen inzage te verleenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving der aangifte of zijner nadere beweringen kunnen dienen.

Indien de aangever niet volledig heeft voldaan aan zijne verplichting ingevolge het tweede lid, wordt de belasting met honderd ten honderd verhoogd.

Hij wien inzage van boeken of andere bescheiden is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben gehad, tenzij het tegendeel aannemelijk is gemaakt.

De aanslagen worden zoo noodig met afwijking van de gedane aangifte vastgesteld.

Artikel 43.

De directeur der directe belastingen kan het besluit eener commissie nopens het opleggen of het bedrag van een aanslag vernietigen en den inspecteur tot de vaststelling van een aanslag machtigen.

Deze bevoegdheid moet binnen twee maanden worden uitgeoefend.

Geldt het den aanslag van een persoon als bedoeld bij artikel 43, tweede lid, onder 1°, van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914, dan vraagt de directeur vooraf het advies van den inspecteur der registratie.

Artikel 44.

Op uitnoodiging van den inspecteur brengen de schattingscommissiën bedoeld bij artikel 57 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914, advies uit omtrent de regeling van aanslagen, die hij of de commissie van aanslag in zijne inspectie moet vaststellen.

Op uitnoodiging van den inspecteur brengen de bij het eerste lid bedoelde schattingscommissiën en de commissiën van aanslag advies uit omtrent de regeling van aanslagen, die door een ander inspecteur of eene andere commissie moeten worden vastgesteld.

HOOFDSTUK IV.

Bezwaren tegen den aanslag.

Artikel 45.

Hij die bezwaar heeft tegen den hem opgelegden aanslag, kan binnen twee maanden na de dagteekening van het aanslagbiljet, een bezwaarschrift indienen bij den inspecteur.

Artikel 46.

Op de bezwaarschriften wordt uitspraak gedaan door de commissie of den ambtenaar, die den aanslag heeft vastgesteld.

Is de aanslag vastgesteld door den inspecteur in overleg met den inspecteur der registratie, dan heeft gelijk overleg plaats omtrent de uitspraak op het bezwaarschrift.

Indien een der inspecteurs het verlangt, wordt uitspraak gedaan door de commissie van aanslag.

Indien de reclamant het verlangen daartoe heeft te kennen gegeven, wordt hij vooraf gehoord. Hij kan ook ambtshalve worden opgeroepen tot het verstrekken van inlichtingen of om de overwegingen te vernemen die bij de vaststelling van den aanslag hebben gegolden. Alle oproepingen worden gedaan op een termijn van ten minste vijf dagen en geschieden, voor zooveel de commissie van aanslag betreft, door den voorzitter.

De reclamant kan, om geldige reden, zich door een gemachtigde doen vertegenwoordigen.

Hij is, desgevraagd, gehouden den inspecteur en den bij artikel 65 bedoelden deskundigen inzage te verleenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving zijner beweringen kunnen dienen.

Artikel 47.

Indien de volgens hoofdstuk II vereischte aangifte niet is gedaan of niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge artikel 42, tweede lid, of artikel 46, laatste lid, wordt de aanslag gehandhaafd, zoo niet is gebleken, dat en in hoever hij onjuist is.

Hij wien inzage van boeken of andere bescheiden is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben gehad, tenzij het tegendeel aannemelijk is gemaakt.

Artikel 48.

De uitspraak op het bezwaarschrift is met redenen omkleed.

Afschrift wordt door den inspecteur aan den reclamant gezonden, bij aangeteekenden brief of tegen gedagteekend ontvangbewijs.

Artikel 49.

Hij die bezwaar heeft tegen de uitspraak op zijn bezwaarschrift, kan binnen eene maand, nadat het afschrift ingevolge artikel 48 ter post is bezorgd of tegen ontvangbewijs is uitgereikt, in beroep komen bij den raad van beroep voor de directe belastingen, tot wiens rechtsgebied de gemeente van aanslag behoort.

Artikel 50.

Is de uitspraak gedaan door de commissie van aanslag, dan kan ook de inspecteur bij dien raad in beroep komen, mits vóór de toezending van het afschrift ingevolge artikel 48. Maakt de inspecteur van deze bevoegdheid gebruik, dan geeft hij daarvan bij die toezending kennis aan den reclamant.

Artikel 51.

Het beroep op den raad wordt ingesteld door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift. Een afschrift der uitspraak, waartegen het beroep is gericht, wordt daarbij overgelegd.

De inspecteur voegt bij zijn beroepschrift bovendien een afschrift hiervan.

Artikel 52.

Indien de volgens hoofdstuk II vereischte aangifte niet is gedaan of niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge artikel 42, tweede lid, of artikel 46, laatste lid, wordt de aanslag, zooals hij laatstelijk is vastgesteld, gehandhaafd, zoo niet den raad is gebleken, dat en in hoever hij onjuist is.

Is in een dier gevallen de inspecteur krachtens artikel 50 in beroep gekomen, dan wordt de oorspronkelijke aanslag hersteld, zoo niet den raad is gebleken, dat en in hoever hij onjuist was.

Hij wien inzage van boeken of andere bescheiden is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben gehad, tenzij het tegendeel voor den raad aannemelijk is gemaakt.

Artikel 53.

De raad kan toestaan, dat eene gedane aangifte wordt verbeterd.

Hij die bij zijne aangifte volhardt, kan door den raad worden uitgenoodigd haar door de volgende verklaring te bevestigen:

,,Ik verklaar naar mijn beste weten, dat de aangifte, die hier voor mij ligt, overeenkomstig de bepalingen der wet naar waarheid is gedaan''.

Om geldige reden kan de raad toelaten, dat deze verklaring krachtens eene bijzondere volmacht wordt afgelegd.

Van het afleggen der verklaring wordt proces-verbaal opgemaakt, dat door hem die haar aflegde, alsmede door den voorzitter en de leden van den raad wordt onderteekend.

De bevestigde aangifte wordt voor de uitspraak van den raad als juist beschouwd.

Wanneer de verklaring op de daartoe gedane uitnoodiging niet wordt afgelegd of het proces-verbaal door hem, die haar aflegde, niet wordt onderteekend, handhaaft de raad den aanslag, zooals hij laatstelijk is vastgesteld, tenzij de inspecteur, krachtens artikel 50 in beroep is gekomen, als wanneer de oorspronkelijke aanslag wordt hersteld.

Het tweede lid is alleen van toepassing op natuurlijke personen. Het blijft buiten toepassing, indien aan de verplichting ingevolge artikel 42, tweede lid, of artikel 46, laatste lid, niet volledig is voldaan.

HOOFDSTUK V.

Navordering.

Artikel 54.

Bijaldien eenig feit grond oplevert voor het vermoeden, dat een aanslag ten onrechte is achterwege gebleven of vernietigd, of dat een te lage aanslag is opgelegd, kan de te weinig geheven belasting van den belastingplichtige of zijne erfgenamen worden nagevorderd, zoolang niet sedert den laatsten dag van het jaar, waarover ingevolge artikel 5 de belasting wordt geheven, drie jaren zijn verstreken.

Ontstaat dit vermoeden door eene aangifte, voor welker inlevering, overeenkomstig de bepalingen der Successiewet, uitstel is verleend, dan wordt de termijn, binnen welken de aanslag tot navordering kan worden opgelegd, van rechtswege met den tijd van het uitstel verlengd.

Artikel 55.

De vaststelling der aanslagen tot navordering van belasting is opgedragen aan den inspecteur in wiens dienstkring de oorspronkelijke aanslag is opgelegd of vermoedelijk een aanslag had moeten zijn opgelegd.

Artikel 56.

Voor iedere navordering wordt de machtiging van een door Ons aan te wijzen hoofdambtenaar vereischt.

Alvorens deze machtiging te vragen, is de inspecteur verplicht den belastingplichtige, of na diens overlijden ieder der bekende erfgenamen, den executeur-testamentair of den bewindvoerder over zijne nalatenschap, mededeeling te doen van het bij artikel 54 bedoelde feit en van het bedrag, dat vermoedelijk ten onrechte niet in aanmerking is genomen, met uitnoodiging binnen een door den inspecteur te bepalen termijn van ten minste één maand de opheldering te geven, welke hij dienstig mocht achten.

Bij deze uitnoodiging voegt de inspecteur een afschrift der ingeleverde aangiften, betrekkelijk de jaren, waarover de navordering zich uitstrekt

De tot de erfgenamen gerichte uitnoodiging kan worden gezonden aan de bij artikel 19 der Successiewet bedoelde woonplaats. Zij kan, zoolang niet sedert de aangifte voor het recht van successie twee maanden zijn verstreken, tot de gezamenlijke erfgenamen, zonder uitdrukking van namen en woonplaatsen, zijn gericht.

Bij het aanvragen der machtiging wordt ten aanzien van de personen, bedoeld bij artikel 43, tweede lid, onder 1°, van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914, het advies overgelegd van den inspecteur der registratie.

Het bewijs der machtiging van den bij het eerste lid bedoelden hoofdambtenaar geldt als bewijs, dat de voorschriften van dit artikel zijn nageleefd.

Het tweede lid blijft buiten toepassing, indien door den belastingschuldige, of na zijn overlijden door zijne erfgenamen, schriftelijk wordt verklaard, dat zij tot de daarbij bedoelde opheldering niet in staat zijn, of indien zij uit eigen beweging schriftelijk mededeeling hebben gedaan, dat de aanslag te laag is geschied of ten onrechte is achterwege gelaten of vernietigd en de inlichtingen worden verstrekt, noodig voor de regeling van een aanslag tot navordering.

Artikel 57.

De in een naderen aanslag te begrijpen belasting wordt met een gelijk bedrag verhoogd.

De raad van beroep is bevoegd te bepalen, dat de bij het eerste lid bedoelde verhooging niet verschuldigd zal zijn, indien en voor zoover de aanslag te laag is geweest of achterwege is gebleven tengevolge van eene te lage schatting van den aangever, en de raad tot de overtuiging komt, dat die schatting te goeder trouw heeft plaats gehad.

Toepassing van het tweede lid kan door den aangeslagene binnen twee maanden na de dagteekening van het aanslagbiljet schriftelijk worden verzocht. Het verzoekschrift wordt als een beroepschrift behandeld.

De aangeslagene die krachtens artikel 59 in beroep wenscht te komen, kan in zijn beroepschrift tevens het verzoek om toepassing van het tweede lid van dit artikel opnemen.

Artikel 58.

Door een aanslag, opgelegd naar aanleiding van eene uit eigen beweging gedane mededeeling, als bedoeld bij het slot van artikel 56, vervalt niet het recht van navordering voor de belasting, welke daarna nog te weinig mocht zijn geheven.

Artikel 59.

Hij die bezwaar heeft tegen den hem opgelegden aanslag tot navordering van belasting kan, binnen twee maanden na de dagteekening van het aanslagbiljet, een met redenen omkleed beroepschrift indienen bij den raad van beroep voor de directe belastingen tot wiens rechtsgebied de gemeente van aanslag behoort.

Artikel 60.

Indien de aangeslagene is overleden, kan de erfgenaam, executeur-testamentair of bewindvoerder, die tegen den aanslag is opgekomen, door den raad worden uitgenoodigd, hetzij terstond, hetzij in eene nadere vergadering, de volgende verklaring af te leggen:

„Ik verklaar, dat ik niet weet, noch vermoed, dat papieren behoorende tot den boedel van N. N., na zijn (haar) overlijden vernietigd of weggenomen zijn met het doel de bewijzen van te lage aangifte voor de oorlogswinstbelasting te doen verdwijnen.

„Ik verklaar, dat ik de papieren van dien boedel, voor zoover voorhanden, onderzocht heb en dat ik noch door dat onderzoek, noch door eenige andere omstandigheid, van welken aard ook, weet of vermoed, dat de aangifte van N. N. voor de oorlogswinstbelasting over het jaar (een der jaren) .... te laag is gedaan.''

Indien geen aangifte is gedaan, worden de woorden „te lage aangifte voor de oorlogswinstbelasting'' vervangen door:

,,te lagen aanslag in de oorlogswinstbelasting". Het slot der verklaring luidt alsdan: ,,dat N. N. in de oorlogswinstbelasting over het jaar (een der jaren).......... te laag is aangeslagen".

Het formulier der verklaring wordt, ingeval oorspronkelijk geen aanslag was opgelegd of ingeval het een vernietigden aanslag betreft, zoo noodig gewijzigd.

Om geldige reden kan de raad toelaten, dat een ander dan hij die het beroepschrift heeft ingediend, de verklaring aflegt.

Van het afleggen der verklaring wordt proces-verbaal opgemaakt, dat door hem die haar aflegde, alsmede door den voorzitter en de leden van den raad wordt onderteekend.

Het afleggen der verklaring heeft tengevolge, dat de aanslag wordt vernietigd.

Wanneer de verklaring op de daartoe gedane uitnoodiging niet wordt afgelegd of het proces-verbaal door hem die haar aflegde, niet wordt onderteekend, handhaaft de raad den aanslag.

Artikel 61.

Zoodra een aanslag tot navordering onherroepelijk vaststaat, wordt deze vanwege Onzen Minister van Financiën in de *Staatscourant* openbaar gemaakt door aanduiding van naam, voornamen en woonplaats van den belastingplichtige en van het bedrag van den naderen aanslag.

HOOFDSTUK VI.

Verhooging van den aanslag.

Artikel 62.

Elk beroepschrift ingediend krachtens artikel 49 of 59, moet voor zoover niet beweerd wordt, dat geen aanslag had mogen zijn opgelegd, zoodanig zijn ingericht, dat daaruit eene conclusie kan worden getrokken ten aanzien van het bedrag, dat volgens den appellant had moeten worden geheven.

Artikel 63.

Indien de volgens de uitspraak van den raad van beroep verschuldigde of te recht nagevorderde belasting het bij artikel 62 bedoelde bedrag te boven gaat, wordt de aanslag

verhoogd met vijf en twintig ten honderd van het verschil. Had volgens den appellant geen aanslag mogen zijn opgelegd, dan strekt de verhooging zich uit tot het geheele bedrag van den door den raad gehandhaafden of vastgestelden aanslag.

Zij blijft achterwege, indien of voor zooveel het beroep uitsluitend gegrond was op verkeerde toepassing of schending der wet, alsmede indien het beroep is ingesteld tegen eene uitspraak niet voldoende aan het eerste lid van artikel 48.

Zij blijft eveneens achterwege, indien en voor zoover afwijking van de aangifte of navordering noodig is geweest ten gevolge van eene te lage schatting van den aangever en die schatting naar het oordeel van den raad klaarblijkelijk te goeder trouw heeft plaats gehad.

De nadere aanslag voor de verhooging wordt vastgesteld door den inspecteur.

Artikel 64.

Hij die bezwaar heeft tegen den hem opgelegden naderen aanslag volgens het vorige artikel, kan binnen twee maanden na de dagteekening van het aanslagbiljet een met redenen omkleed beroepschrift bij den raad van beroep indienen.

HOOFDSTUK VII.

Bijzondere bepalingen.

Artikel 65.

De directeur der directe belastingen kan op verzoek van den inspecteur deskundigen aanwijzen voor de inzage van boeken of andere bescheiden.

Alvorens zijne taak te aanvaarden legt de deskundige in handen van den kantonrechter zijner woonplaats den eed of de belofte af, dat hij van elk hem opgedragen onderzoek volgens zijn geweten verslag zal uitbrengen.

Aan de deskundigen wordt door den directeur der directe belastingen, ten laste van het Rijk, vergoeding toegekend volgens regelen door Ons te stellen.

Artikel 66.

Ieder die met eenige werkzaamheid den openbaren dienst betreffende belast is, is verplicht aan den inspecteur, de

commissie van aanslag, of den raad van beroep de inlichtingen te geven, welke van hem worden verlangd.

Artikel 67.

Het is een ieder verboden hetgeen hem in zijn ambt of betrekking, bij de uitvoering dezer wet of in verband daarmede, nopens inkomen, opbrengst, winst, en in het algemeen nopens de zaken of werkzaamheden van een ander, blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan noodig is voor de uitoefening van dat ambt of die betrekking, of voor de invordering van eenige aan den lande verschuldigde belasting.

Het verbod van dit artikel geldt mede voor deskundigen, die in verband met de uitvoering dezer wet worden geraadpleegd of met eenige werkzaamheid belast.

Artikel 68.

Wij behouden Ons voor, bij algemeenen maatregel van bestuur bepalingen vast te stellen tot verzekering der belasting van personen, die binnen het Rijk een bedrijf of beroep uitoefenen zonder er eene vaste woonplaats te hebben.

Artikel 69.

De volgens artikel 66 tot het geven van inlichtingen verplichte personen zijn bij het verstrekken daarvan ontheven van de geheimhouding, die hun, in welken vorm ook, bij de wet is opgelegd.

Artikel 70.

Onjuiste aanslagen kunnen door den directeur der directe belastingen, op voorstel van de commissie of den ambtenaar, die den aanslag heeft vastgesteld, ambtshalve worden verminderd.

Artikel 71.

Wij behouden Ons voor, op grond van dwaling of verschoonbaar verzuim, kwijtschelding of vermindering te verleenen van den aanslag, van den aanslag tot navordering, van de verhoogingen, in de artikelen 37, 42, 57 en 63 genoemd, en te bepalen, dat de in artikel 61 bedoelde openbaarmaking achterwege zal blijven.

Voorts behouden Wij Ons voor, op grond van onvoorziene rampen, kwijtschelding of vermindering van de belasting te verleenen of de heffing der belasting, indien zij nog niet heeft plaats gehad, achterwege te doen blijven.

Artikel 72.

Ten aanzien van den aanslag van een overledene kunnen zijne erfgenamen de bezwaar-, verzoek- en beroepschriften indienen, tot welker indiening de overledene bevoegd zou zijn geweest.

Artikel 73.

Voor het indienen van bezwaar-, verzoek- en beroepschriften kunnen worden vertegenwoordigd:

de erfgenamen van een aangeslagene, door één hunner, den executeur-testamentair of den bewindvoerder over de nalatenschap;

minderjarigen en onder curateele gestelden door hun wettelijken vertegenwoordiger.

Alle bezwaar-, verzoek- en beroepschriften kunnen door een gemachtigde worden onderteekend.

In alle bezwaar-, verzoek- en beroepschriften moet, indien degene die voor zich zelf of als vertegenwoordiger optreedt, niet binnen het Rijk woont of gevestigd is, woonplaats binnen het Rijk worden gekozen.

Artikel 74.

De belasting wordt ingevorderd volgens de bepalingen geldende voor de invordering der inkomstenbelasting, behoudens de bepalingen van artikel 75.

Artikel 75.

De aanslag in de belasting moet worden betaald, de helft binnen drie maanden, de andere helft binnen zes maanden na de dagteekening van het aanslagbiljet.

Onze Minister van Financiën kan uitstel van betaling toestaan, in welk geval wegens de dientengevolge niet betaalde gelden een interest is verschuldigd, berekend naar vijf ten honderd 's jaars.

De rente wordt ingevorderd volgens de bepalingen bedoeld bij artikel 74.

Artikel 76.

Bij ontbinding eener naamlooze vennootschap of andere vereeniging van personen zijn de vereffenaars hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting.

Is de vennootschap of vereeniging ontbonden vóór den dag waarop deze wet is afgekondigd, dan kunnen de vereffenaars, indien ook de verdeeling van het batig saldo reeds vóór dien dag heeft plaats gehad, hunne aansprakelijkheid doen overgaan op hen onder wie dat saldo is verdeeld. Zij doen daartoe aan den inspecteur schriftelijk opgaaf van naam en woonplaats van ieder die eene uitkeering heeft genoten, onder vermelding van het uitgekeerde bedrag en van hetgeen aan niet afgelost kapitaal in dat bedrag was begrepen. Indien de vereffenaars aannemelijk maken, dat eene uitkeering door bemiddeling van eene bankinstelling aan een onbekende is gedaan, zijn zij ook voor het aandeel in de belasting, dat op die uitkeering valt, van hunne aansprakelijkheid ontheven.

In het geval bedoeld bij het tweede lid, is ieder aan wien eene uitkeering is gedaan, aansprakelijk voor een aandeel in de belasting, evenredig aan het bedrag dat hij, anders dan als aflossing van kapitaal, heeft genoten.

Artikel 77.

Voor een aanslag tot navordering van belasting, die na overlijden van den belastingplichtige wordt vastgesteld, en voor de verhooging van dien aanslag ingevolge artikel 63, zijn de erfgenamen niet verder aansprakelijk dan ieder tot het beloop van zijn erfdeel, vermeerderd met het bedrag van hetgeen hem gelegateerd is.

Artikel 78.

De stukken betreffende de toepassing dezer wet of daaruit voortvloeiende, zijn vrij van zegel en worden, voor zoover aan de formaliteit van registratie onderworpen, kosteloos geregistreerd.

Voor de aangeteekende brieven, te verzenden krachtens artikel 48, wordt vrijstelling verleend van het aanteekenrecht, bedoeld bij artikel 11 der wet van 15 April 1891 (*Staatsblad* n°. 87). Voor die brieven vervalt de aanspraak op schadevergoeding, bedoeld bij artikel 12 dier wet.

HOOFDSTUK VIII.

Strafrechtelijke bepalingen.

Artikel 79.

Hij die eene aangifte, als bedoeld bij hoofdstuk II, voor zich zelven of voor een ander, opzettelijk onjuist of onvolledig doet, wordt, indien daaruit nadeel voor het Rijk kan ontstaan, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden.

Artikel 80.

Hij die in de gevallen, bedoeld bij de artikelen 53 en 60, persoonlijk of door een bijzonder daartoe gemachtigde, opzettelijk eene valsche verklaring aflegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 81.

Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft:

1º hij die aan den inspecteur, de commissie van aanslag of den raad van beroep, opzettelijk een valsch of vervalscht geschrift als bewijsstuk overlegt;

2º hij die, nadat hem door den inspecteur of den raad van beroep is gevraagd inzage te verleenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving zijner aangifte of bewering kunnen dienen, of nadat zijn aanbod om inzage van boeken of andere bescheiden te verleenen, is aanvaard, aan dien ambtenaar of raad, of aan den door den directeur der directe belastingen of door den raad aangewezen deskundige, opzettelijk een valsch of vervalscht boek of ander geschrift ter inzage aanbiedt.

Artikel 82.

Hij die, door den inspecteur, de commissie van aanslag of den raad van beroep om inlichtingen gevraagd, opzettelijk onjuiste inlichtingen geeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 83.

Hij die opzettelijk de bij artikel 67 opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Hij aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Geene vervolging wordt ingesteld dan op klachte van hem te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Artikel 84.

Hij die niet voldoet aan zijne verplichting ingevolge artikel 36, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste één maand.

Indien die verplichting rustte op eene naamlooze vennootschap of eene andere vereeniging van personen of op eene stichting, wordt de strafvervolging ingesteld en wordt de straf uitgesproken tegen de bestuurders.

Het recht tot strafvordering ingevolge dit artikel verjaart door verloop van een jaar, te rekenen van den dag dat de aanslag onherroepelijk vaststaat.

Artikel 85.

Hij die niet volledig voldoet aan zijne verplichting ingevolge artikel 66, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 86.

Overtreding der krachtens artikel 68 bij algemeenen maatregel van bestuur vastgestelde bepalingen wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 87.

De bij deze wet strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven, behalve de feiten strafbaar volgens de artikelen 84, 85 en 86, die als overtredingen worden beschouwd.

Artikel 88.

Met het opsporen van overtredingen dezer wet zijn, behalve

de bij artikel 8, onder 1º tot en met 4º en 6º, van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de ambtenaren der directe belastingen.

Zij maken van hunne bevinding proces-verbaal op, dat bij overtreding van artikel 84, 85 of 86, den bekeurde in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 89.

De feiten strafbaar volgens de artikelen 84, 85 en 86, worden vanwege Onzen Minister van Financiën vervolgd op de wijze bedoeld bij artikel 141, onder 2º van het Wetboek van Strafvordering.

Wanneer is aan te nemen, dat bij den bekeurde geen opzet tot ontduiking van belasting heeft bestaan, kan hij, zoolang hij niet is gedagvaard, door of vanwege den Minister tot transactie worden toegelaten.

Artikel 90.

Wanneer eene veroordeeling krachtens artikel 79 onherroepelijk is geworden of daaraan door den veroordeelde vrijwillig is voldaan, wordt de aan het Rijk onthouden belasting, ook na het verstrijken van den bij artikel 54 bepaalden termijn, nagevorderd. Artikel 56 is hierbij niet van toepassing.

Tegen den aanslag kan niet worden opgekomen. Gebleken abuizen in de berekening worden door den directeur ambtshalve hersteld.

HOOFDSTUK IX.

Overgangs- en slotbepalingen.

Artikel 91.

Heeft een belastingplichtige eenige vermeerdering van inkomen of winst in de aangifte voor de oorlogswinstbelasting opgegeven, terwijl uit de aangiften, als bedoeld bij hoofdstuk VIII van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914, die vermeerdering niet blijkt, dan wordt wegens dit feit geen strafvervolging ingesteld en in geval van navordering geen verhooging volgens artikel 85 dier wet toegepast.

Artikel 92.

Bedraagt het zuivere inkomen of de zuivere winst over

eenig jaar bedoeld bij artikel 5, minder dan het bij artikel 7, eerste lid, bedoelde gemiddelde, of, voor belastingplichtigen vallende onder artikel 7, tweede lid, minder dan het zuivere inkomen of de zuivere winst over het jaar waartoe de eerste Augustus 1913 behoorde, dan wordt, indien en voor zoover blijkt dat die vermindering een onmiddellijk of middellijk gevolg is van den oorlogstoestand,

a. aan hem die reeds over de beide voorafgaande jaren of een dier beide jaren krachtens deze wet is aangeslagen geweest, terugbetaald de som welke hij minder aan belasting zou hebben betaald, indien de genoemde vermindering van inkomen of winst een verlies ware geweest over die jaren, te beginnen met het laatste jaar waarover hij wegens vermeerdering van inkomen of winst is aangeslagen geweest;

b. ten aanzien van hem die niet valt onder letter *a*, of voor wien na toepassing van het daar bepaalde nog vermindering van inkomen of winst door vermeerdering in vorige jaren ongedekt blijft, de genoemde vermindering van inkomen of winst, in het laatste geval voor zoover zij ongedekt is, als een verlies beschouwd over volgende jaren, te beginnen bij het eerstkomende jaar.

Dit artikel wordt slechts toegepast, indien de vermindering ten minste f 1000 bedraagt.

Artikel 93.

De terugbetaling ingevolge artikel 92, letter *a*, wordt binnen zes maanden na afloop van het jaar bedoeld in den aanhef van het artikel, aangevraagd door indiening van een bezwaarschrift bij den inspecteur in wiens dienstkring de aanslag is opgelegd. De artikelen 46 en 48 tot en met 51 zijn van toepassing.

Artikel 94.

Van de belastbare som waarnaar een aanslag in de inkomstenbelasting is berekend, wordt voor de belastingplichtigen bedoeld bij artikel 2, afgetrokken de oorlogswinstbelasting over het laatst verloopen kalenderjaar. De aanslag in de inkomstenbelasting wordt dienovereenkomstig verminderd.

De vermindering ingevolge het vorige lid wordt door den inspecteur in wiens dienstkring de aanslag in de inkomstenbelasting is opgelegd, ambtshalve toegepast. Van het bedrag dier vermindering wordt den aangeslagene schriftelijk kennis gegeven.

Artikel 95.

Na ontvangst der kennisgeving bedoeld bij het tweede lid van artikel 94, kan de aangeslagene, indien hij het bedrag der vermindering niet juist acht, den inspecteur onder opgaaf van redenen om herziening van dat bedrag verzoeken.

Is binnen drie maanden na den dag sedert welken de aanslag in de oorlogswinstbelasting onherroepelijk vaststaat, eene kennisgeving, als bedoeld bij het tweede lid van artikel 94, niet ontvangen, dan kan de aangeslagene den inspecteur verzoeken de vermindering alsnog toe te passen.

Het verzoek volgens het eerste of tweede lid van dit artikel wordt schriftelijk gedaan binnen zes maanden na den dag sedert welken de aanslag in de oorlogswinstbelasting onherroepelijk vaststaat.

De artikelen 97 en 98 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 zijn van toepassing alsof het verzoek ware gedaan ingevolge artikel 96 dier wet.

Artikel 96.

Staat de aanslag in de oorlogswinstbelasting onherroepelijk vast vóór de vaststelling van den aanslag in de inkomstenbelasting, dan wordt de oorlogswinstbelasting reeds bij de regeling van dezen aanslag van de belastbare som afgetrokken.

Artikel 97.

Indien, nadat artikel 94 is toegepast, eenig bedrag aan oorlogswinstbelasting ingevolge artikel 92 wordt terugbetaald, wordt de belastbare som waarnaar de aanslag in de inkomstenbelasting is berekend, met dat bedrag verhoogd en die aanslag door den inspecteur dienovereenkomstig vermeerderd.

De vermeerdering ingevolge het vorige lid wordt als een aanslag beschouwd.

Artikel 98.

Vóór 1 Januari 1917 wordt een voorstel van wet ingediend tot regeling der uitkeeringen uit de opbrengst der oorlogswinstbelasting aan de koloniën of bezittingen van het Rijk in verband met de vermindering of ontheffing, die

op de aldaar in eenigen vorm te heffen oorlogswinstbelasting wordt verleend ter zake van het gedeelte der oorlogswinst dat mede hier te lande aan oorlogswinstbelasting is onderworpen.

Artikel 99.

Voor de toepassing van de bepalingen der Kieswet wordt de oorlogswinstbelasting niet als eene directe belasting aangemerkt.

Artikel 100.

Binnen een jaar nadat de oorlogstoestand is geëindigd, wordt een voorstel van wet ingediend om de in artikel 1 bepaalde heffing te doen vervallen.

Artikel 101.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel: ,,Wet op de Oorlogswinstbelasting 1916''.

Artikel 102.

Deze wet wordt geacht in werking te zijn getreden met 1 Augustus 1914.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, den 22sten Juni 1916.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
ANT. VAN GIJN.

Uitgegeven den *eersten* Juli 1916.

De Minister van Justitie,
B. ORT.